

Arrest

nr. 276 938 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Esan-etnie te behoren en het christelijk geloof aan te hangen. U werd geboren in Uromi, Edo state op 18 juni 2000. U woonde hier uw gehele leven met uw moeder T., uw broer P. en uw zus B.. Uw vader overleed voor uw geboorte in een auto-ongeval. Omwille van deze dood kon uw moeder niet verder doen met haar zaak – ze was kleermaker. Jullie trokken in bij de broer van uw vader, C.. C. dronk te veel en had geen job, dus jullie waren op jullie zelf aangewezen. Uw broer en uw zus gingen bedelen voor eten en geld om medicijnen te kopen voor uw moeder. Vanaf uw zesde levensjaar ging u mee bedelen met uw broer en zorgde uw zus voor uw moeder. Toen u tien jaar oud was, overleed uw oom.

Toen u veertien jaar oud was begon u met uw broer te zoeken naar kleine jobs. Dan ging u soms huizen kuisen, hagen snoeien of helpen op bouwerven. Soms gingen jullie ook naar boerderijen om daar te helpen in ruil voor yams of cassava. Toen u zeventien was, in juni 2017, ontmoette u een ingenieur uit Benin City, L.. Deze vroeg of u en uw broer P. konden helpen op een bouwterrein van hem. Jullie zeiden van wel en gingen daar een aantal keer werken. Op een dag waren jullie op de bouwterrein aan het werken en belden jullie naar L. voor jullie geld, maar hij kwam niet langs die dag. Jullie keerden de volgende dag vroeg in de ochtend terug naar de werf, denkend dat L. die dag wel zou komen met het geld. Jullie ontmoetten hier een man die jullie niet kenden, hij had twee lijfwachten bij zich. Het bleek de eigenaar van de bouwterrein te zijn. Hij was op zoek naar L.. Jullie legden hem uit dat jullie gewoon arbeiders waren die waren gekomen om jullie geld te ontvangen. Hij vertelde jullie dat jullie de volgende dag moesten terugkeren. De volgende dag vertelde hij dat hij L. niet kon bereiken, hij was erg boos omdat hij al veel geld had betaald. Hij vertelde jullie dan ook dat jullie zeven dagen hadden om L. te vinden. In deze zeven dagen belden jullie naar L., maar zijn nummer bleek afgesloten. Toen de zeven dagen voorbij waren vertelde de eigenaar van het huis jullie dat jullie hem het geld moesten dat hij reeds aan L. had betaald. Jullie vertelden de eigenaar dat jullie geen geld hadden. De eigenaar vertelde u en uw broer dat hij jullie zou doden als hij jullie nog zou zien. Drie dagen later kwamen jullie terug van jullie werk en bleek het huis waar uw en uw gezin verbleven vernield. Uw moeder vertelde u dat er vier mannen waren gekomen die op zoek waren naar uw broer en u. Toen uw moeder zei dat jullie gaan werken waren duwden ze uw moeder, sloegen ze uw zus en haalden ze alles in het huis overhoop. Nog eens drie dagen later werden u en uw broer omsingeld op de snelweg door zes mannen. Uw broer werd neergestoken en ook u werd aangevallen. U slaagde er echter in te ontsnappen. U verstopte zich in de struiken en keerde dan terug naar uw huis. Uw moeder en zus bleken verdwenen. U keerde ook terug naar de plaats waar u en uw broer werden aangevallen, zijn lichaam bleek eveneens verdwenen. U besloot te vluchten naar een naburig dorp. Daar werd u geholpen door een man, J.. Deze verzorgde u en hielp u dan te vertrekken naar Libië. Hijzelf betaalde voor alles, maar stierf wel zelf in de woestijn onderweg naar Libië. Toen u aankwam in Libië was er een man, Mohamed die u kende omdat hij in contact had gestaan met J.. Na een paar dagen stelde hij echter dat J. niet alles had betaald voor hij stierf. U werd gevangen genomen in Tripoli en geslagen tot u het geld kon terugbetalen. Na stijgende spanningen en gevechten slaagt u erin te ontsnappen. U wordt opgevangen door een Libische man die u in zijn carwash laat werken. Na een zestal maanden helpt hij u naar de kust van Libië waar u kan oversteken naar Italië. Op 12 februari 2019 komt u aan in Europa. U dient hier een verzoek voor internationale bescherming in (hierna VIB), maar na tien maanden besloot u uit Italië te vertrekken en reist u door Frankrijk naar België. Hier komt u aan op 12 november 2020. U dient een VIB in te België op 25 november 2020.

U legde enkele documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek. (1) Een medisch attest opgesteld op 7 januari 2022 en (2) een getuigschrift voor het volgen van een inburgeringscursus.

Op 3 februari 2022 formuleerde u enkele opmerkingen bij de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging door de eigenaar van een bouwterrein – waar u en uw broer enkele dagen werkten in juni 2017 – en door criminelen die met hem samenwerken en die uw broer P. hebben vermoord. Deze eigenaar wenste immers dat u en uw broer het geld betaalden dat hij reeds had betaald aan de vermiste aannemer van de site, L..

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat het door u beschreven interpersoonlijke conflict met de eigenaar van de bouwsite waar u werkte louter van gemeenrechtelijke aard is en als zodanig geen betrekking heeft op de criteria van het Verdrag van Genève. Uit uw verklaringen kon immers niet blijken dat u wordt gevisieerd of bedreigd omwille van uw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of uw behoren tot een welbepaalde sociale groep, noch dat u om één dezer redenen uitgesloten bent van bescherming door de autoriteiten van uw land van herkomst. U verklaarde immers dat u geen andere vrees had in Nigeria met uitzondering van de vrees voor de moordenaars van uw broer en de eigenaar van de bouwsite met wie u een interpersoonlijk conflict had (NPO, p. 17).

Voorts wist u ook niet te overtuigen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo is het weinig geloofwaardig dat het conflict daadwerkelijk plaatsvond daar uit het gedrag dat u tentoonspreidde duidelijk bleek dat u het conflict zelf allerminst serieus opnam.

Immers wordt gewezen op de inerte houding die u – volgens uw eigen verklaringen – gedurende het gehele conflict etaleerde.

Zo valt op dat telefonisch contact opnemen met L. het enige was dat u en uw broer hebben ondernomen om L. te zoeken, hoewel al was vastgesteld dat zijn nummer was afgesloten (NPO, p. 19). Nochtans had de eigenaar van de bouwsite duidelijk gezegd dat jullie zeven dagen hadden om hem te vinden en dat jullie - indien jullie hier er niet in slaagden L. te vinden – hem het geld moesten betalen dat L. hem verschuldigd was (NPO, p. 13). Het feit dat jullie niets anders probeerden – contact opnemen met zijn familie, met collega's, politie (NPO, p. 18-19) – geeft weer dat jullie de situatie niet ernstig opnamen. Toen de eigenaar van de bouwsite jullie na zeven dagen dan met de dood bedreigde stopten jullie bovendien met zoeken: "we hebben dit achter ons gelaten, we dachten deze man is weg" (NPO, p. 21). Nochtans kan verwacht worden dat jullie extra jullie best zouden gedaan hebben in de zoektocht naar L. na deze bedreiging. Integendeel, u verklaarde meermaals dat u en uw broer dachten dat de doodsb bedreiging een mop betrof en namen de bedreiging niet serieus (vragenlijst CGVS, p. 3; NPO, pp. 12; 19; 21). Nochtans kan wel verwacht worden dat u een doodsb bedreiging van een man die steeds twee lijfwachten bij zich heeft (NPO, pp. 20-21) en een erg groot huis in uw buurt bouwt (NPO, p. 18) meteen ernstig neemt. Gevraagd door de dossierbehandelaar van het CGVS waarom jullie de bedreiging niet serieus namen, stelde u dat dit was omdat u de eigenaar voorheen niet kende en omdat hij jullie geen geld gaf (NPO, p. 12). Dit blijkt geen afdoende verklaring. Gevraagd waarom u niet naar de politie ging stelde u "nee zelfs als ik naar de politie ging, ik kende de man niet, ik weet niet waar hij woont" (NPO, p. 21). Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat u wel wist waar zijn huis gebouwd werd en dat de politie hem op basis daarvan misschien kon vinden stelde u opnieuw dat u dacht dat het een mopje was en stelde u bovendien plots dat de politie ook geld zouden willen voor ze uw verklaring zouden opnemen (NPO, p. 21).

Het feit dat u zijn doodsb bedreiging niet serieus nam en helemaal niets deed na het ontvangen van deze bedreiging, tast dan ook het doorleefde (en du geloofwaardige) karakter van uw verklaringen aan.

Bovendien blijkt ook uw gedrag na de beweerde aanval op het huis van uw oom – waarbij uw moeder en zuster B. ook werden aangevallen, nota bene drie dagen na de initiële bedreiging – niet in proportie met de vermeende ernst van de situatie. Zo stelde u dat u gewoon alles terugzette in het huis (NPO, p. 12) en vervolgens uw dagelijkse leven hervatte. U ondernam helemaal niets anders (NPO, p. 23). Nochtans was u op dit moment wel reeds overtuigd dat het de eigenaar van de bouwsite was die de criminelen stuurde (NPO, p. 12) – u dacht dus niet langer dat het een mopje was. Opnieuw ging u niet naar de politie. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg waarom u dit niet deed, stelde u dat het was omdat hij rijk is en de politie kan afkopen en bovendien omdat u geen geld had om te betalen voor het laten afnemen van een verklaring (NPO, p. 22). Gevraagd of u niet naar ergens anders kon verhuizen, stelde u dat u daar geen geld voor had. Toen u er door de dossierbehandelaar van het CGVS op werd gewezen dat u sowieso geen geld had was uw antwoord nietszeggend: "die periode, alles ging zo snel" (NPO, p. 22). Het feit dat u gewoon verder ging met uw dagdagelijkse leven zonder ook maar iets concreets te ondernemen is onverenigbaar met de vermeende ernst van de situatie – namelijk een aanval op uw huis waarbij zowel uw moeder en zus worden aangevallen, waarbij expliciet werd verteld dat de aanvallers op zoek waren naar u en u bovendien wist wie de aanval had bevolen. Gezien u het conflict duidelijk zelf allerminst serieus nam, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd.

Ook na de aanval op uzelf en uw broer – waarbij uw broer wordt neergestoken – ondernam u niets. Zo ging u niet naar de politie omdat u kon aangevallen worden op weg naar het politiekantoor en zelfs als u erin zou slagen om er te geraken, dan was het lichaam van uw broer er niet als bewijs dus zouden ze u niet geloofd hebben. U probeerde bij niemand anders hulp te zoeken en ondernam geen enkele poging om uw verdwenen moeder of zus te vinden.

Er mag nochtans verwacht worden van iemand die daadwerkelijk met de dood bedreigd wordt, die zijn huis vernield ziet en waarvan zijn broer vermoord wordt door de mensen die hem bedreigen en die tot Europa vlucht om hieraan te ontkomen, dat deze tracht eerst alle (rechts)middelen uit te proberen en uit te putten in zijn land van herkomst door zich te wenden tot een bemiddelaar of de Nigeriaanse autoriteiten alvorens internationale bescherming te zoeken. Het feit dat u dit niet deed – de eerste en enige concrete actie die u ondernam om uw probleem op te lossen, was vluchten naar het buitenland – getuigt niet van een reële vrees voor vervolging.

Het totale gebrek aan actie dat u ondernam ten aanzien van de door u aangehaalde problemen is niet in proportie met de ernst van deze problemen. Uw gedrag ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook op fundamentele wijze.

Verder wordt er ook gewezen op het **onwaarschijnlijke karakter van het conflict**. Immers is het op zich al vreemd dat de eigenaar van de bouwsite het geld dat hij reeds betaalde aan L. zou terugvragen terwijl de werken nog aan de gang zijn. Het is verder onwaarschijnlijk dat de eigenaar van de site zou verwachten van twee ongeschoolde arbeiders – die niet uit L.'s buurt afkomstig zijn en hem nauwelijks kennen – dat zij L. konden opsporen. Het is eveneens niet waarschijnlijk dat de eigenaar het geld dat L. hem verschuldigd was zou eisen van deze twee arme arbeiders – nota bene nadat ze de eigenaar spontaan hadden verteld dat L. ook geld verschuldigd was aan hen en ze dus aan dezelfde kant als de eigenaar stonden. Nog onwaarschijnlijker is dat de eigenaar vervolgens de arbeiders en hun familie zou bedreigen en aanvallen. Er is immers geen redelijk motief om deze aanvallen daadwerkelijk uit te voeren. Immers krijgt hij het verloren geld hiermee niet terug, integendeel, het enige dat deze aanvallen hem kunnen opleveren is problemen met vrienden en familie van de gedupeerden alsook problemen met de autoriteiten. Gezien het conflict met de eigenaar aan de basis al onwaarschijnlijk is, wordt de geloofwaardigheid van het daadwerkelijke plaatsvinden van het conflict met de eigenaar en alle problemen die hieruit volgden verder in vraag gesteld.

Daarnaast wordt nog gewezen op een discrepantie tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS. Bij de DVZ had u namelijk gesteld dat u uw land had verlaten omwille van een politieke groep die u wilde vermoorden (verklaring DVZ, vraag 37). Toen u tijdens het onderhoud op het CGVS werd gevraagd om deze verklaring toe te lichten, antwoordde u: “het is een groep van criminelen” (NPO, p. 23). Gevraagd waarom u eerder stelde dat het een politieke groep betrof stelde u: “misschien begreep ik niet wat de man mij vroeg, want het waren criminelen, ik zag deze mensen” (NPO, p. 24). Gezien uw verklaringen bij de DVZ na het interview aan u werden voorgelezen en u hiermee akkoord ging en hier aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS geen melding van maakte (NPO, p. 6), doet deze verklaring geen afbreuk aan bovenstaande tegenstrijdigheid. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw eigenlijke reden voor vertrek uit uw land van herkomst, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid verder.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door de eigenaar van een bouwsite – waar u enkele dagen werkte in juni 2017 – en de criminelen die met hem samenwerken – en uw broer P. hebben vermoord.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat uit een Eurodac-treffer bleek dat u reeds een VIB indiende in Italië, waarover u echter inconsistente verklaringen aflegde bij de verschillende Belgische asielinstanties. Voor de DVZ verklaarde u immers dat u heel zeker wist dat er enkel vingerafdrukken werden afgenomen en dat u geen asiel wilde vragen in Italië (verklaring DVZ, vraag 22). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u wel een VIB indiende, maar dat u het resultaat van de procedure niet kende omdat ze u niet hebben geïnterviewd (NPO, p. 16). Nochtans mag verwacht worden van een verzoeker die zich beroept op internationale bescherming dat deze het resultaat van zijn procedure afwacht. Daarnaast mag ook verwacht worden van de verzoeker dat deze duidelijkheid verschaft over eerdere VIB's.

Het feit dat u het resultaat van uw procedure niet afwachtte en hier bovendien inconsistente verklaringen over aflegde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw nood aan bescherming nog verder.

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw VIB dient het volgende opgemerkt te worden: (1) het medische attest dat u voorlegt toont aan dat u littekens heeft op verschillende plaatsen op uw lichaam. U verklaart dat deze komen door de aanval die u onderging. In dit opzicht kan er op gewezen worden dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. ; (2) Het vormingsattest van uw inburgeringscursus toont louter aan dat u deze cursus volgde en heeft geen invloed op uw VIB.

De opmerkingen die u formuleerde bij de inhoud van de notities van uw persoonlijk onderhoud op 3 februari 2022 – dat u niet was weggelopen in Libië (NPO, p. 15) en dat uw laatste contact met L. dateerde van juni 2017 en niet juli 2017 (NPO, p. 18) – veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen.

U bracht verder geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980", "het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" en "de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur." Verzoeker vat aan met een theoretische uiteenzetting aangaande de materiële motiveringsplicht.

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

“II.1.4. Verwerende partij stelt eerstens dat de problemen van verzoekende partij van interpersoonlijke aard zouden zijn: [...]”

Verzoekende partij kon niet naar de autoriteiten stappen om bescherming te vragen tegen een dergelijk machtig persoon. Hij was een wees en stelde niets voor in de Nigeriaanse samenleving. Een klacht indienen bij de Nigeriaanse autoriteiten zou een averechts effect gehad hebben en zou haar nog meer in de problemen gebracht hebben. Zoals verzoekende partij uitlegde tijdens het gehoor kenden zij deze persoon niet en hadden zij geen enkele persoonlijke informatie over hem om zelfs maar te overwegen om een klacht neer te leggen.

II.1.5 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: [...]”

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Verzoekende partij had enkel een telefoonnummer van L.. Het is niet zo dat zij een intieme band hadden en wekelijks bij elkaar op bezoek gingen. L. zag hen als goedkopen werkrachten, niet meer niet minder. Veel meer informatie dan zij telefoonnummer had hij dan ook niet gedeeld met verzoekende partij.

II.1.6. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: [...]”

Of verwerende partij de aanslag op haar huis proportioneel acht of niet, is irrelevant. Verzoekende partij kan maar vertellen wat er is gebeurd. Zoals hierboven reeds aangehaald, wist verzoekende partij dat een klacht bij de politie niets zou uithalen, meer nog dat het een averechts effect zou hebben. Verwerende partij heeft zich duidelijk niet kunnen inleven in de leefwereld van verzoekende partij.

II.1.7 Tenslotte haalt verwerende partij vermeende tegenstellingen aan tussen de verklaringen van verzoekende partij op de DVZ en het CGVS: [...]”

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Bij de DVZ kreeg verzoekende partij amper de tijd om haar relaas te doen. Zij werd telkens onderbroken met deed mededeling dat zij het kort moest houden en er werd haar meegedeeld dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om al haar problemen in detail uiteen te zetten. Het gaat dan ook niet op om haar thans vermeende tegenstellingen en omissie te verwijten terwijl zij er nooit de kans heeft gekregen om haar relaas te doen en eventuele misverstanden uit te klaren.

Verwerende partij heeft de vrees en de problemen van verzoekende partij op geen enkel ogenblik serieus genomen en ten gronde onderzocht.

[...]”.

2.2. In de aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar “EASO Nigeria Security Situation” van juni 2021 en “EASO Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van deze informatie: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat van de verzoekende partij actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat van de verzoekende partij aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker voert een vrees voor vervolging aan voor de eigenaar van een bouwsite waar hij (en zijn broer) enkele dagen werkten in juni 2017; verzoeker vreest ook de personen die met deze eigenaar samenwerken en die zijn broer hebben vermoord. Deze vrees vloeit voort uit het feit dat de eigenaar van de bouwsite wou dat verzoeker (en zijn broer) het geld betaalden dat de eigenaar reeds had betaald aan L., de vermiste aannemer van de bouwsite.

Van verzoeker - met de dood bedreigd en wiens huis vernield en broer vermoord wordt door de mensen die hem bedreigen – kon minstens verwacht worden dat hij eerst tracht bescherming te vragen bij de autoriteiten in zijn land van herkomst. Verzoeker ondernam echter niet de minste poging om de aangevoerde feiten zelfs maar te melden bij de autoriteiten.

Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden."

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.*

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

- a) de Staat, of*
- b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.*

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft."

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034).

De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoeker verweert zich door te stellen dat hij een wees is, niets voorstelt in de Nigeriaanse samenleving en dat een klacht indienen bij de Nigeriaanse autoriteiten een averechts effect zou hebben. Dit is echter een loutere niet-onderbouwde bewering. Verzoeker stond op het ogenblik van de aangevoerde feiten niet in de negatieve aandacht van de autoriteiten. Verzoeker toont evenmin concreet aan waarom hem bescherming ingevolge een vervolgingsgrond wegens de aangevoerde feiten geweigerd zou worden. Verzoeker maakt geenszins concreet geloofwaardig waarom hij geen bescherming vroeg doch wel de drastische oplossing verkoos om zijn land te ontvluchten. Deze vaststelling is een manifest negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

5. Inzake de inconsistentie van zijn verklaringen bij verweerder en de DVZ stelt verzoeker: *“Bij de DVZ kreeg verzoekende partij amper de tijd om haar relaas te doen. Zij werd telkens onderbroken met deed mededeling dat zij het kort moest houden en er werd haar meegedeeld dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om al haar problemen in detail uiteen te zetten. Het gaat dan ook niet op om haar thans vermeende tegenstellingen en omissie te verwijten terwijl zij er nooit de kans heeft gekregen om haar relaas te doen en eventuele misverstanden uit te klaren.”*

Verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden aan hem werden voorgelezen en hij heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

De loutere bewering dat verzoeker *“amper de tijd”* had om het relaas te doen bij de DVZ kan dan ook niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de motivering die stelt: *“Daarnaast wordt nog gewezen op een discrepantie tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS. Bij de DVZ had u namelijk gesteld dat u uw land had verlaten omwille van een politieke groep die u wilde vermoorden (verklaring DVZ, vraag 37). Toen u tijdens het onderhoud op het CGVS werd gevraagd om deze verklaring toe te lichten, antwoordde u: “het is een groep van criminelen” (NPO, p. 23). Gevraagd waarom u eerder stelde dat het een politieke groep betrof stelde u: “misschien begreep ik niet wat de man mij vroeg, want het waren criminelen, ik zag deze mensen” (NPO, p. 24). Gezien uw verklaringen bij de DVZ na het interview aan u werden voorgelezen en u hiermee akkoord ging en hier aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS geen melding van maakte (NPO, p. 6), doet deze verklaring geen afbreuk aan bovenstaande tegenstrijdigheid. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw eigenlijke reden voor vertrek uit uw land van herkomst, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid verder.”*

6. De bestreden beslissing stelt inzake het voorgehouden relaas:

*“Verder wordt er ook gewezen op het **onwaarschijnlijke karakter van het conflict**. Immers is het op zich al vreemd dat de eigenaar van de bouwsite het geld dat hij reeds betaalde aan L. zou terugvragen terwijl de werken nog aan de gang zijn. Het is verder onwaarschijnlijk dat de eigenaar van de site zou verwachten van twee ongeschoolde arbeiders – die niet uit L.’s buurt afkomstig zijn en hem nauwelijks kennen – dat zij L. konden opsporen. Het is eveneens niet waarschijnlijk dat de eigenaar het geld dat L. hem verschuldigd was zou eisen van deze twee arme arbeiders – nota bene nadat ze de eigenaar spontaan hadden verteld dat L. ook geld verschuldigd was aan hen en ze dus aan dezelfde kant als de eigenaar stonden. Nog onwaarschijnlijker is dat de eigenaar vervolgens de arbeiders en hun familie zou bedreigen en aanvallen. Er is immers geen redelijk motief om deze aanvallen daadwerkelijk uit te voeren. Immers krijgt hij het verloren geld hiermee niet terug, integendeel, het enige dat deze aanvallen hem kunnen opleveren is problemen met vrienden en familie van de gedupeerden alsook problemen met de autoriteiten. Gezien het conflict met de eigenaar aan de basis al onwaarschijnlijk is, wordt de geloofwaardigheid van het daadwerkelijke plaatsvinden van het conflict met de eigenaar en alle problemen die hieruit volgden verder in vraag gesteld.”*

Verzoeker voert geen concreet element aan ter weerlegging van de voorstaande vaststellingen. De Raad sluit zich na kennisname van de elementen uit het administratief dossier aan bij deze motivering die andermaal wijst op de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas.

7. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de

ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden dat hij niet naar de politie kon gaan, het herhalen van eerder afgelegde en ongelooftwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook opgenomen in de aanvullende nota van verweerder van 11 augustus 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo, in Nigeria, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS